

تاکتیک ایران در گفت‌وگوهای غیرمستقیم با آمریکا در عمان چیست؟

سه شنبه ۱۴ شهریور ۱۴۰۲ - ۱۹ صفر ۱۴۴۵ ه ق - 2023 September 5 - شماره ۶۵۹۷ - سال بیست و ششم

چرایی تمجید رهبر معظم انقلاب از دولت

« بین الملل ۳

شاهد بزرگترین زیارت اربعین
سال‌های اخیر هستیم

« اقتصاد ۴

به جای طلا،
اوراق شمش بخیریم

« آذربایجان شرقی ۵

افتتاح نخستین بخش
روانپزشکی کودکان
کشور در تبریز

« سینما ۶

حجازی‌فر عاشورا
را متفاوت می‌خواست

« استانها ۷

هدف‌گذاری تولید
۴۰ میلیون لیتر الکل
در سال جاری

« ورزش ۸

پولادمردان در مسیر پاریس؛

رقابت ایران با غول‌های وزنه‌برداری چین

تقریباً ۴۰ کیلومتر در ساعت، و میانگین حرکت اهسته شتران بین ۸ تا ۱۰ کیلومتر در ساعت است. متوجه می‌گردیم که سرعت شتر، تفاوت چندانی با میانگین سرعت انسان پیاده ندارد. بنابراین می‌توان اظهار داشت که کاروان با سرعت بسیار معمولی از کوفه راه افتاده است، و به قصد نمایش وجز اینها، و استفاده از راههای غیر معمول وگذراندن کاروان از شهرهای مهم، زمان بیشتری را در راه کوفه تا شام، سپری کرده باشند.

به نظر می‌رسد کاروان در راه بازگشت از شام، که در دهم ماه صفر صورت گرفته است، با سرعتی تند تر از معمول حرکت کرده‌اند. همان‌طور که در تاریخ اشاره شده است مدت زمان حضور کاروان اسرا در شام بیش از این مدت نبوده زیرا که با خطبه های حضرت زین العابدین ع وحضرت زینب ع ونیز بعد از وفات حضرت رفیعه ع، سراطبه به نفع اهل بیت ع پیش رفته وبودن کاروان در شام به مصلحت یزید و دستگاه حاکمه نبود

در پایان چنین نتیجه می‌گیریم که طبق اشارات و متون تاریخی، اسرای اهل بیت ع به همراه سر مبارک امام حسین ع در روز اربعین همان سال به کربلا رسیده اند و اربعین حسینی در همان سال شهادت حضرت، یعنی سال ۶۱ هجری روی داده است.

« ادامه یادداشت

به گفته پزشکیان، فصل دوم قانون اساسی، یعنی اصول ۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۲، ۳۳، ... تقریباً معطل مانده است. هر جا که با نگاه آنها نمی‌خواند، قانون را زیر پا می‌گذارند و به آن عمل نمی‌کنند. همان چارچوب قانون اساسی را اگر مراعات کنند خیلی از مشکلات و مسائل حل می‌شود. این نماینده مجلس تاکید دارد: «اول رهبری باید بخواند، در آن صورت به تبع یک کارهایی باید صورت بگیرد و مجمع تشخیص مصلحت هم باید مرجع نظارت بر اجرای این خواسته باشد. این را می‌شود پیگیری کرد اگر خواست رهبری باشد ولی اگر فقط یک نفر از دفتر رهبری چنین چیزی گفته باشد، نمی‌توان گفت که این خواست رهبری است.»

در نهایت باید منتظر بود و دید که بالاخره بحران‌های حال حاضر کشور با دستان چه کسی گره‌گشایی می‌شود؟ رهبری؟ اصلاح‌طلبانی که با دست پس زده و با پا پیش کشیده می‌شوند؟ تندروهایی که بر اریکه قدرت سوارند و حاضر نیستند به هیچ قیمتی از آن پایین بیایند؟ و آیا اصلاً کشور از بحران نجات پیدا خواهد کرد یا نه؟

روز اربعین در کربلا چه گذشت؟

به کربلا بازگشته‌اند، و در تاریخ آمده است که کاروان اهل بیت ع و اسیران خاندان رسول خدا ص، هنگام بازگشت به کربلا و در اربعین حسینی با جابر بن عبدالله انصاری - صحابی بزرگوار- که بعد از شهادت امام حسین ع برای زیارت ان حضرت آمده بود، ملاقات نموده‌اند.

این زیارت در همان سال نخست شهادت امام حسین ع و نخستین زیارت اربعین ایشان به شمار می‌آید. هم‌چنین ثابت است که زیارت اربعین یکی از زیارت‌های معتبر است و احادیث و روایات، مردم را نسبت به این زیارت ترغیب کرده‌اند تا جایی که این زیارت از نشانه‌های مؤمن شمرده شده و مؤمنان هر سال این زیارت را انجام داده و بر آن مواظبت کرده‌اند. این زیارت تا بدانجا بوده است که امامان معصوم ع از آنجا که در آن دوران شیعیان ومومنان، در بخش های کشور اسلامی همچون کوفه و بصره ومدینه وجز اینها پراکنده بودند، به قصد شناسایی واعلام موجودیت، زیارت امام حسین ع در اربعین ودر کربلا را نشانه ای از نشانه های پنجگانه مؤمن بشمار آورده و به زبانی، روز اربعین، بزرگترین گردهمایی شیعیان در آن هنگام بشمار می‌آمده است و تاکید معصومین ع، بر زیارت اربعین، می‌تواند یکی از دلایل همبستگی از سویی واز سوی دیگر، جهانی کردن حرکت ومظلومیت امام حسین ع بشمار آید.

اما در راستای حضور کاروان ونیز حضور جابر ودیدار با کاروان اسرای کربلا، نظر مشهور و معتبر شیعه از قدیم این بوده است که کاروان در مسیر بازگشت خود به مدینه منوره، در همان سال به کربلا بازگشته و پس از دفن سر مبارک حضرت (و به قولی سایر شهدای کربلا) و زیارت مزار شهیدان، از آنجا عبور کرده‌اند.

البته برخی از علماوصاحبنظران واگهان معتقدند بازگشت ان بزرگواران در همان سال نبوده است و سال بعد از شهادت، یا دیرتر از شام و بازگشت به کربلا از نظر زمانی در این مدت ممکن نبوده و بازگشتشان دور از نظر بشمار می‌آید.

اما با دقت در این راستا وطول مسیر ونقشه حرکت کاروان در مسیر رفت وپسب بازگشت ؛ وبودن راه اصلی وحرکت دادن کاروان در راه رفت به شام وعبور دادن کاروان ال الله از شهرها ومراکز مهم ان هنگام برای استفاده تبلیغاتی، همه وهمه نتیجه دیگری را در این راستا بدست می‌دهداحتی بازگشت انها در این مدت زمان بر اساس مواردی که بدان اشاره می‌گردد، عملی بوده وکاروان در اربعین نخست بعد از شهادت خود را به کربلا رسانیده‌اند.

شتران نشاندن - و در برخی نصوص آمده که شتران بدون جهاز بوده‌اند - و روز یازدهم محرم به کوفه برده شده و در روز دوازدهم تا سیزدهم

توفیق درک و همراهی با رسول خدا ص، امیر المومنین ع، امام حسن، امام حسین، امام زین العابدین و امام باقر(ع) را نیز داشته است. او حامل پیام سلام رسول خدا ص به امام باقر ع بوده است. این جایگاه، ذهن را بر این می‌دارد مهمی را در پیش داشته است که برای نخستین ع به کربلا، نایبنا بوده واز درک فیض شهادت محروم می‌گردد، لیکن چنین بنظر می‌رسد که با اشاره از سوی رسول خدا ص، ماموریت مهمی را در پیش داشته است که برای نخستین بار، اربعین حسینی در جهان دوران خود علم کرده و به زیارت حبیب خود نائل گردد وحماسه اربعین را بوجود آورد.جابر از راویان حدیث است که ۱۵۴۰ حدیث از اونقل کرده ه است.

اینجانب با اینکه هیچگونه گواه تاریخی بر این مدعا در دست ندارم، لیکن معتقدم حرکت تاریخی جابر، می‌بایست به اشاره رسول خدا ویا امام معصومی بوده باشد که چنین، حرکتش جاودانه شده ومهمتر اینکه (اربعین) را برای نخستین بار در تاریخ خلقت، رقم زده وامندگار نمود!

عطیه بن سعد عوفی که همراه جابر در زیارت اربعین بوده است و برخی به اشتباه، او را غلام جابر معرفی می‌کنند، نیز از دانشمندان و مفسران است. او که توفیق حضور در کربلا را در رکاب جابر یافته، از مردان علم و حدیث است و روایات بسیاری در فضیلت امیرالمؤمنین(ع) از او نقل شده است.وی مفسری بزرگ در قرآن بشمار می‌آمد و خود می‌گفته است: من قران را سه بار با دید تفسیری و ۷۰ بار با نگاه قرائتی بر این عباس خواندم.

عطیه می‌گوید: به همراه جابر به قصد زیارت سیدالشهدا ع امدم. جابر در کنار فرات غسل کرد و با ان کیفیت خاص ذکر می‌گفت و بعد به این گفت که دستم را روی قبر بگذار و از حال رفت و سه بار با دید حسین گفت و سپس خطاب نمود: «حبیب لا یحییحبیه...» تا آخر و بعد ان زیارت را خواند که زیارت بسیار عجیبی است. این که جابر گفت: دستم را روی قبر بگذار، گواه بر این است که نایبنا بوده و همین عذر و دلیل عدم حضور او در رکاب امام حسین(ع) در رخداد عاشورا است.

در این راستا تردیدی وجود ندارد که کاروان اسرای اهل بیت ع و سر مبارک امام حسین ع وسرهای شهدا، بعد از اینکه دشمنان انها را به کوفه بردند و چند روزی را در کوفه مانده و سپس به شام حرکت دادند، در روز اربعین همان سالی که امام حسین ع به شهادت رسیدند،

پژوهش درباره اربعین حسینی و پاسخ به این پرسش که آیا کاروان حسینی پس از واقعه عاشورای سال ۶۱ هجری به کربلا بازگشتند یا نه، باب مهمی را در تاریخ تشیع گشوده است. در این میان گروهی از دانشمندان مسلمان این موضوع را تایید کرده و گروه دیگر، چنین احتمالی را دور از حقیقت و حتی ناممکن دانسته‌اند. کنکاش و پژوهش در موضوع اربعین حسینی بحث تاریخی مهمی است. بحث از این که آیا کاروان حسینی پس از ماجرای حرکت دادنشاه به کوفه و شام، آیا دیگر بار به کربلا آمدند؟

چنین مشهور است که سر مبارک حضرت را در اربعین نخست، کاروان اهل بیت به کربلا آورده و حضرت سجاد ع، سر مبارک را در کنار پیکر مقدس امام حسین ع، بخاک سپرده اند که در تاریخ از ان به (مَرَّة الراس) نام برده اند.

اگر چنین است، در چه زمانی آمدند؟ آیا در اربعین اول می‌توانستند به کربلا برسند؟ یا امکان نداشته و در اربعین دوم بازگشتند یا در تاریخ دیگری بوده است؟ اینها برخی از احتمالات و دیگری مطرح در این زمینه است. یکی از مسائل مورد طرح و مهم در تاریخ عاشورا، حضور کاروان اهل بیت ع در نخستین اربعین شهادت ان حضرت در کربلا می‌باشد. این مطلب به ویژه در دوقرن اخیر مورد سخن قرار داشته و بزرگانی در هر دو سو با آوردن دلالتی به تایید ویا نقض ان پرداخته اند.

مخالفین حضور کاروان در سال ۶۱ هجری بر این عقیده هستند که کاروان اسرای اهل بیت ع چگونه تنها در طول چهل روز، مسیر طولانی کربلا به کوفه را پس از توفیقی دو یا سه روزه در کوفه طی کرده وانگاه کاروان با طی راه از شمال عراق به ترکیه گذر کرده و سپس به لبنان ودر پایان به شام رسیده باشند. وبعد از توفیقی که از ده روز تا یک ماه عنوان شده است، مجدداً کاروان در راه بازگشت به مدینه، به کربلا بازگشته باشند؟

بنا به اشاره وتاکید بزرگانی همچون شیخ مفید، شیخ طوسی، علامه حلی، کفعمی واعلامه مجلسی ودر عصر اخیر، محدث نوری واعلی مقامهم الشریف، روز بیستم صفر، روزی است که جابر بن عبد الله انصاری یار پیغمبر، خود را از مدینه به کربلا رسانید وتوفیق زیارت قبر حضرت ابا عبدالله(ع) را یافت ونام او به عنوان نخستین زائر سیدالشهدا در تاریخ به ثبت رسید.

پژوهش درباره اربعین حسینی و پاسخ به این پرسش که آیا کاروان حسینی پس از واقعه عاشورای سال ۶۱ هجری به کربلا بازگشتند یا نه، باب مهمی را در تاریخ تشیع گشوده است. در این میان گروهی از دانشمندان مسلمان این موضوع را تایید کرده و گروه دیگر، چنین احتمالی را دور از حقیقت و حتی ناممکن دانسته‌اند. کنکاش و پژوهش در موضوع اربعین حسینی بحث تاریخی مهمی است. بحث از این که آیا کاروان حسینی پس از ماجرای حرکت دادنشاه به کوفه و شام، آیا دیگر بار به کربلا آمدند؟

چنین مشهور است که سر مبارک حضرت را در اربعین نخست، کاروان اهل بیت به کربلا آورده و حضرت سجاد ع، سر مبارک را در کنار پیکر مقدس امام حسین ع، بخاک سپرده اند که در تاریخ از ان به (مَرَّة الراس) نام برده اند.

اگر چنین است، در چه زمانی آمدند؟ آیا در اربعین اول می‌توانستند به کربلا برسند؟ یا امکان نداشته و در اربعین دوم بازگشتند یا در تاریخ دیگری بوده است؟ اینها برخی از احتمالات و دیگری مطرح در این زمینه است. یکی از مسائل مورد طرح و مهم در تاریخ عاشورا، حضور کاروان اهل بیت ع در نخستین اربعین شهادت ان حضرت در کربلا می‌باشد. این مطلب به ویژه در دوقرن اخیر مورد سخن قرار داشته و بزرگانی در هر دو سو با آوردن دلالتی به تایید ویا نقض ان پرداخته اند.

مخالفین حضور کاروان در سال ۶۱ هجری بر این عقیده هستند که کاروان اسرای اهل بیت ع چگونه تنها در طول چهل روز، مسیر طولانی کربلا به کوفه را پس از توفیقی دو یا سه روزه در کوفه طی کرده وانگاه کاروان با طی راه از شمال عراق به ترکیه گذر کرده و سپس به لبنان ودر پایان به شام رسیده باشند. وبعد از توفیقی که از ده روز تا یک ماه عنوان شده است، مجدداً کاروان در راه بازگشت به مدینه، به کربلا بازگشته باشند؟

بنا به اشاره وتاکید بزرگانی همچون شیخ مفید، شیخ طوسی، علامه حلی، کفعمی واعلامه مجلسی ودر عصر اخیر، محدث نوری واعلی مقامهم الشریف، روز بیستم صفر، روزی است که جابر بن عبد الله انصاری یار پیغمبر، خود را از مدینه به کربلا رسانید وتوفیق زیارت قبر حضرت ابا عبدالله(ع) را یافت ونام او به عنوان نخستین زائر سیدالشهدا در تاریخ به ثبت رسید.

« یادداشت

انتخابات پیش رو و یک سوال اساسی

*نسیبه پیرایش

ابتدای امسال رهبری درباره انتخابات، چهار محور رقابت، امنیت، مشارکت و سلامت را مطرح کردند اما تا این لحظه در حالی که فقط شش ماه تا برگزاری انتخابات مجلس دوازدهم باقی مانده است، اتفاقی برای عملیاتی کردن این‌ها مشاهده نشده است. یعنی در این مدت هیچ رفتاری از نظام سیاسی ندیده‌ایم که بخواهد سخن رهبری را به قانون و راهبرد تبدیل کند بلکه آمدند قانون انتخابات را اصلاح و آن را منقبض تر هم کردند.

در این میان منتقدان بارها گوشزد کرده‌اند که دولت و جبهه پایداری دنبال آن هستند که انتخابات کم‌رونق باشد تا با این مشارکت ترکیب دلخواه جبهه پایداری مجددا حاکم شود و مجلسی انقلابی‌تر از مجلس فعلی شکل بگیرد.

در حال حاضر هم جنگ زرگری بین جبهه پایداری حامی دولت و جریان آقای قالیباف شکل گرفته است. جریاناتی که اگر در مقابل رقیب قرار بگیرند قطعاً با هم ائتلاف خواهند کرد. از طرفی معلوم نیست که جریان اصلاح‌طلب کجای این معادله قرار گرفته است؟ آیا نظام سیاسی کشور می‌خواهد اصلاح‌طلب‌ها در صحنه حضور داشته باشند یا نمی‌خواهد؟ اگر ثبت‌نام کردند و مجدداً رد صلاحیت شدند آیا باز هم از آنها توقع می‌رود که در انتخابات شرکت کنند یا از آنها انتظاری نیست؟

اما سوال اساسی این است که چه کسی باید این خواسته رهبری و البته خواست اکثریت جامعه را عملیاتی کند؟ محمد مهاجری فعال سیاسی اصولگرا با طرح این ادعا که رئیسی توسط جبهه پایداری اداره می‌شود و نقشی در اداره کشور ندارد به اینا در این باره می‌گوید: «برای باز شدن فضای سیاسی و مشکلات جامعه واقعا فردی را به جز رهبری مؤثر نمی‌دانم که بتواند قفل‌های بسته سیاست و اقتصاد را باز کند.»

مهاجری معتقد است: «جریان خالص‌ساز همان‌هایی هستند که آقای رئیسی را رئیس‌جمهور کردند و خیلی شناختشان در فضای سیاسی کار خیلی مشکلی نیست. همان جریانی است که بخش‌شان در شورای نگهبان، بخشی در نهادهای نظامی حضور دارند. نهادهای قدرت دیگری هم هستند که بعضی از آنها ممکن است خودشان خالص‌ساز نباشند اما به این جریان کمک می‌کنند. حرف اساسی جریان خالص‌ساز چیست؟ اینکه انقلاب دارد از بین می‌رود و ما باید یکسری آدم‌های خالص وارد نظام کنیم تا انقلاب سرپا بماند. یعنی یکی تصور کاملاً ایدئولوژیک دارند و وقتی به این اعتقاد رسیدند، می‌گویند هرکاری باید کرد که ما به این هدف برسیم. اگر شده رد صلاحیت کنیم این کار را انجام می‌دهیم، مشارکت را هم پایین بیاوریم، انجام می‌دهیم. جریان خالص‌ساز با تمام قوا به دنبال چنین فضایی است و به نظر من برای باز شدن فضای سیاسی و مشکلات جامعه واقعا فردی را به جز رهبری مؤثر نمی‌دانم که بتواند قفل‌های بسته سیاست و اقتصاد را باز کند.»

هر چند مسعود پزشکیان نماینده اصلاح‌طلب مجلس با توجه به فضای کنونی حاکم بر مجلس تحقق این موضوع را بعید می‌داند. وی درباره نوبیت مهدی فضائلی، عضو دفتر رهبری مبنی بر خبر تاکید رهبری بر گسترش آزادی‌های مشروع اجتماعی گفت: «این یک نوبیت است؛ اگر خود مقام معظم رهبری یک چنین درخواستی کرده باشد بالاخره باید به یک طریقی به مجلس برسد ولی این مجلس با آن دیدگاهی که دارد بعید است بتواند بستری را فراهم کند که آزادی‌های مشروع را باز کند. بالاخره این نمایندگان همان آدم‌هایی هستند که سعی می‌کنند این محدوده‌تر تنگ‌تر و تنگ‌تر کنند. حالا اگر از اینها درخواست شود که بازش کنند، باید صبر کرد و دید که چطور می‌خواهند چنین کاری کنند؛ حداقل کمی سخت است که بتوانند.»

ادامه در همین صفحه

تلفن های تماس
با دفتر روزنامه امین:
۰۲۱-۳۳۳۵۲۷۷۴
۰۲۱-۳۳۳۵۲۷۷۹